

ABONAMENTS

Barcelona, mes...	7 Ptas.
Catalunya i territori de la República, trimestre...	21 "
Amèrica llatina i Portugal, trimestre...	24 "
Països concrets postal, id.	26 "
Altres països, id.	28 "

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA, 11 i 13 - TELEFON 19803

BARCELONA

ADMINISTRACIÓ:
RAMBLA CATALUNYA, 64 - TEL. 70180MAGNANIMITAT DEL FUH-
RER: EL 2 PER 100 DELS
JUEUS QUE FREQUENTAVEN
LES UNIVERSITATS D'AUS-
TRIA PODRAN CONTINUAR
LLURS ESTUDIS

LA SITUACIÓ DIPLOMÀTICA

El que no pot fer-se

Seria tal vegada excessiu proclamar que el Govern que presideix Mr. Chamberlain ha donat el seu consentiment a l'Itàlia i Alemanya perquè continuïn llur invasió d'Espanya; però després de la signatura de l'acord anglo-italià hom nota que, almenys pel que es refereix a l'Itàlia, l'acció militar d'aquest país contra la República no solament ha estat intensificada sinó que ha adquirit un relleu en les paraules que pronuncien els capdavanters del feixisme italià.

Cal veure la premsa italiana per donar-se compte del canvi que s'ha operat en aquell país amb relació a la guerra d'Espanya des de la conclusió de l'acord anglo-italià. En els gravats són els militars italians, amb especificació de llur nom i graduació, que apareixen fotografiats en el mateix terreny de la lluita i els gràfics indicatius de quines són les forces italianes que operen en els diversos sectors; i en les cròniques, superlativament elogioses per a les tropes italianes que participen a la invasió, s'entra en detalls tan edificants com, per exemple, el que es llegeix al "Corriere della Sera" que la bandera italiana oneja a les primeres cases de Tortosa. Fins ara el feixisme italià s'havia estat de plantar la bandera de l'Estat en les terres peninsulars que envaïa; ara ni així. I havent arribat les coses a aquest extrem no és estrany que a Anglaterra mateix hom es demani com queden Mr. Chamberlain i els seus col·laboradors del Govern britànic i en que s'ha convertit el Pacte de No Intervenció que el mateix Govern es va comprometre a respectar i a fer respectar.

Tant en la intervenció estrangera que es produeix a casa nostra, amb tots els estralls i repercussions que comporta, com en tots els altres problemes que hi ha plantejats a Europa Mr. Chamberlain és mou constantment i amb una persistència alarmant dins l'equívoc. Hom voldria sens dubte atorgar-li la confiança, però els resultats que va obtenint són tan diametralment oposats al clima d'apaivagament que ell assegura que es proposa crear, que no és la confiança sinó la desconfiança que neix. I en l'opinió anglesa aquesta desconfiança va prenent ja proporcions enormes. Mr. Chamberlain ha presidit l'anexió d'Àustria i la intensificació de la intervenció estrangera a Espanya; es proposa donar estat legal a la usurpació italiana d'Etiòpia, i davant l'amenaça d'agressió que pesa damunt Txecoslovàquia no creu oportú oferir una garantia precisa al Govern d'aquest país que el nazisme coheja. El món vol la pau, certament, però no pas una pau qualsevol, sinó una pau justiciera i de pau manera la pau que es pugui produir quan es violadors del dret hagin satisfet llur fam de despotisme i de conquesta.

Per totes aquestes raons el poble anglès se sent cada dia menys identificat amb la política del seu primer ministre i els pobles amenaçats es consideren cada dia menys segurs.

No sabem a quines conclusions hom arribarà en les converses que se celebren en aquests moments a Londres, però no hem de dissimular el nostre escepticisme respecte a la possibilitat que hom arribi a acords pràctics per tal que cessi un estat de coses que ha esdevingut insostenible. Els polítics anglesos i francesos no remeïaran res, ans al contrari, el que faran serà empitjorar tots els greus problemes que angunien Europa, si decideixen llançar-se de ple en l'aventura diplomàtica, que sembla haver inaugurat els acords de Roma, i si es pensen que els és permès negligir els formidables corrents d'opinió que han creat les masses liberals, democràtiques i obreristes d'Anglaterra i França.

Llegiu
LA PUBLICITAT

El primer dia de les converses de Londres

"Hem realitzat un acord que mai no s'havia aconseguit sobre certs problemes d'interès vital"

declara M. Daladier

A petició de l'E. M., el cap del Govern francès ha portat a Londres un voluminós dossier sobre l'amenaça alemanya als Pireneus

Londres, 28 (Per telèfon). — Els tres punts més importants en l'actualitat londinenc són avui la discussió del Pressupost del Govern anglès, la qüestió del Front Popular amb l'auxili a donar a la República espanyola, i finalment la visita dels ministres francesos a Londres.

Quant al Pressupost, que comporta un augment considerable en els impostos, especialment sobre el te, l'oposició l'ha criticat severament. S'ha dit en defensa del Pressupost que és un arís arreu del món per demostrar que Anglaterra vol ésser forta i està preparada a totes les contingències. El canvi és precisament en el terreny de la política internacional on la crítica ha estat més forta. El major Atlee diu que és un pressupost de guerra el que el seu Govern no hagi sabut defensar la pau. Lawrence, diputat laborista, ha dit que tota la política internacional del Govern ha estat equivocada. "A Alemanya cediu a la força el que no volguéreu concedir a les llibertats i a la democràcia. A Espanya deixàreu morir la democràcia en acceptar la política de no intervenció, i pel que fa a Itàlia heu llançat a la lluita dos països independents. Abissínia i Espanya, i ara li esteu regatejant que no es mengi Espanya després d'haver-la morta i escabocada."

Referent al moviment del Front Popular a Anglaterra, es topa amb serioses dificultats. Dintre del Partit Laborista hi ha una profunda divisió sobre aquest punt. No fa gaires setmanes el Partit va publicar una declaració per la qual es privava els seus membres de prendre part en actes conjunts amb altres partits. El resultat, però, ha estat que s'han celebrat molts actes, especialment en defensa de l'Espanya republicana, en els quals membres molt destacats han col·laborat amb liberals i amb elements d'altres partits. Ahir va tenir lloc una nova reunió de l'Executiva del Partit per tractar d'aquest punt. Si bé la reunió va durar cinc hores no va ésser possible arribar a una reafirmació absoluta de la declaració feta setmanes enrere i es va acordar convocar una nova reunió per a discutir aquest punt. Això demostra, doncs, la força del moviment que hi

El segon aniversari de l'assassinat dels germans Badia

Ahí va fer dos anys que foren assassinats els germans Miquel i Josep Badia, tots dos lluitadors de la causa catalana, defensors ardis de les nostres llibertats. Els germans Badia havien format part, a primera línia, des de molt joves, de l'estol de joves que treballaven amb gran entusiasme en pro del catalanisme i de la instauració de la República. Intervingueren, d'una manera directa, en totes les manifestacions de la vida política i social del nostre país.

Foren assassinats poc abans d'acabar la militària i quan a Madrid els pistolers, a sou de la "Falange", cometien crims sistemàticament i assassinaven els obrers dels carrers d'aquella capital.

Ahí, tal com hem dit al començament d'aquestes ratlles, s'escaigüé el segon aniversari de l'assassinat dels germans Badia. Amb aquest motiu, davant de la casa assenyalada amb el número 38, del carrer de Muntaner, i al peu de l'arbre al costat del qual van caure ferits de mort, fou col·locada una grossa bandera catalana amb l'estrella solitària. En una taula que va ésser instal·lada en aquest mateix lloc es recolliren signatures, en uns plects, que foren emplenats ràpidament.

La desfollada, que va durar gairebé tot el dia, i així malgrat la pluja, en alguns moments fou molt nòrida. Van ésser també moltes les persones i entitats que anaren a dipositar rams de flors damunt la bandera que havia estat col·locada al lloc on van caure els germans Badia.

A la Plaça de la Fe, del Cementiri Nou, i al lloc on reposen les despulles dels dos germans assassinats, hi acudí igualment una gernació. Una gran part de la gent que hi anà a dipositar també rams de flors damunt la tomba on reposen.

Entre les ofrenes cal destacar la del President de la Generalitat de Catalunya, senyor Lluís Companys, que va portar-hi el seu secretari, senyor Fígues, la de l'alcalde de Barcelona, que va delegar la seva representació, igualment, en el seu secretari; el diputat senyor Guinart hi portà un altre ram de flors, pel Parlament de Catalunya; també n'hi portà el president d'Euzkad, senyor Aguirre, i n'hi portaren les representacions del Partit Nacionalista Basc, el Comitè Executiu d'Estat Català, la Federació de Dones d'Estat Català, el Comitè Permanent d'Estat Català, el Co-

ha a favor del Front Popular. D'una banda sembla que les autoritats del Partit liberal tampoc no se senten molt inclinades a sumar-se al Front Popular.

La visita dels ministres francesos a Londres és d'una importància extraordinària en la política internacional. Ahir a la tarda arribaren a la capital de l'Imperi els senyors Daladier i Bonnet, i aquest matí han començat ja les converses entre els representants dels dos Govern. Un dels punts principals és la qüestió de Txecoslovàquia. Els Govern francès i anglès sembla que aconsellaren al Govern txec que faci concessions als sudetes. Però el problema està a saber si els sudetes demostraran tenir un esperit comprensible per acceptar aquestes concessions o si voldran provocar la ruptura seguint les instruccions de Berlín.

El futur d'Espanya, indubtablement, és un dels punts més importants de les converses. Possiblement Mr. Chamberlain procurarà convèncer els ministres francesos de no fer res abans que s'hagi acabat la guerra. Però aquestes són idees personals de Mr. Chamberlain que no tot el Govern anglès comparteix. Es parla també, i és possible que com a mesura de salvaguarda de les comunicacions marítimes de França amb el Nord d'Àfrica se suggerixi la idea d'una neutralització de les Balears. Però això comportaria greus dificultats, tota vegada que Menorca continua a mans del Govern legítim. Una cosa que preocupa extraordinàriament els anglesos i francesos, més que l'ocupació militar italo-alemanya és el nombre d'especialistes d'aquestes nacionalitats que ocupen els llocs estratègics de la vida econòmica i política de l'Espanya de Franco. Es calcula que solament els especialistes alemanys sumen uns set mil homes. També es diu que M. Daladier presentarà a Mr. Chamberlain un documentat dossier de la manera com els alemanys estan aprofitant Espanya. En aquest dossier figurarà una nota de totes les fortificacions i aeròdroms que estan construint d'un cap a l'altre del país, sobretot al llarg dels Pireneus, amb els canons, naturalment, apuntant tots contra França. Sembla que aquest dossier és presentat a Mr. Chamberlain a direcció especial de l'Estat Major francès.

La premsa francesa "LES CONVERSES SALVARAN LA PAU O LA COMPROMETRAN, SEGONS ES REFUSI O ES CONSENTI A SACRIFICAR ESPANYA"

ANGLATERRA TE PRESSA PER POSAR EN VIGOR EL PACTE DE ROMA

París, 28. (Per telèfon). — La premsa francesa s'ocupa preferentment aquest matí de les converses que s'han de tenir lloc a Londres entre els representants dels Govern francès i anglès.

Una disposició interessant

Ha estat dissolta l'agrupació denominada "Serveis Elèctrics de Catalunya" i recobren la respectiva personalitat cadascuna de les empreses que la componien

El "Diario Oficial" del Ministeri de Defensa publica ahir una Ordre circular que diu:

"Per tal de poder donar exacte compliment a l'apartat 6.256 del 18 del decret (D. O. núm. 92), aquest Ministeri ha tingut a bé disposar:

Queda dissolta l'agrupació que fins avui ha funcionat amb el nom de "Serveis Elèctrics Unificats de Catalunya", i recobrarà la seva personalitat pròpia cada una de les Empreses que la componien.

Pel Comissari General d'Electricitat es nomenarà un interventor per a cada Empresa, que actuarà com a delegat del Comissari, amb facultat de veure sobre els acords dels respectius Consells d'Administració.

A la publicació d'aquesta Ordre es dissoldran els Consells d'Empresa. Els serveis de Control, de Fàbrica i dels organismes que hagin actuat fins a la data, i es reintegraran els obrers i empleats que en ells ocupaven càrrecs a les seves funcions pròpies o a les que se'ls designi.

El comissari general d'Electricitat podrà nomenar en cada Empresa comissaris polítics en el nombre que cregui necessari, sense que en cap cas els obrers o empleats que ocupen els esmentats llocs siguin relevats de les seves funcions professionals, a les quals estaran obligats, i nomenats podran apartar-se d'elles el temps indispensable per a atendre els càrrecs esmentats.

Pel comissari general d'Electricitat es dictaran aquelles disposicions complementàries per a l'execució del que es disposa en la present Ordre i en cada cas es fixaran les funcions dels comissaris polítics."

ELS MINISTRES FRANCESOS ARRIBEN A DOWNING STREET

Londres, 28. — Els ministres francesos han arribat a les 10.28 a Downing Street, on s'han d'iniciar les converses franco-britàniques. — Fabra.

Londres, 28. — Les converses franco-britàniques han començat a les 10.40. Alguns centenars de curiosos s'han estacionat davant la casa número 10 de Downing Street, en el moment que els senyors Daladier i Bonnet baixaven del cotxe.

Occupant un segon cotxe, han arribat Alexis Léger, secretari general del Mi-

niester d'Afers Estrangers; el senyor Rochet, sots-director del gabinet europeu, i el cap adjunt del gabinet del senyor Bonnet, Charles Corbin.

Lord Halifax, acompanyat de sir Robert Vansittart, conseller principal del Gabinet de Relacions Exteriors, ha arribat moments abans que els ministres francesos. — Fabra.

LA REUNIO DEL MATI

Londres, 28. — Les converses franco-britàniques han començat aquest matí, pocs minuts després de l'arribada dels ministres francesos a Downing Street. La reunió s'ha celebrat al despatx del primer ministre.

Hi han assistit els ministres francesos i anglesos i llurs col·laboradors polítics i tècnics immediats.

La delegació anglesa estava formada per sir Neville Chamberlain, lord Halifax, sir Robert Vansittart, conseller diplomàtic del Govern; sir Alexander Cadogan, sots-secretari permanent del Foreign Office; sir Orme Sarsfield, William Strang, cap del departament d'Afers de l'Europa Central, i Roberts, intèrpret.

Les conversacions han durat fins l'hora d'esmorzar, que s'ha celebrat igualment a Downing Street, a fi que les conversacions poguessin proseguir immediatament després del mateix.

Hi han assistit sir Neville Chamberlain, lord Halifax, sir Thomas Inskip, ministre de Defensa; sir Samuel Hoare, primer lord de l'Almirallat; sir John Simon, canceller de l'Exchequer; viscomte Halifax, lord canceller; sir Robert Vansittart, sir Alexander Calogian.

De la delegació francesa assistien: Daladier, president del Consell; Bonnet, ministre de Relacions Exteriors; Alexis Léger, secretari general del Quai d'Orsay; Charles Corbin, ambaixador de França a Londres; i Rochet, sots-director d'Afers Europeus del Quai d'Orsay. — Fabra.

Londres, 28. — El redactor diplomàtic de l'agència Reuter creu saber que en les converses anglo-franceses d'aquest matí s'ha tractat de la qüestió de relacions amb Itàlia i dels problemes espanyol i mediterrani.

La qüestió vital de Txecoslovàquia serà tractada en la reunió d'aquesta tarda. — Fabra.

LA REUNIO DE LA TARDA

Londres, 28. — Els senyors Daladier, Bonnet, Léger i Rochet i la resta del personal de la delegació francesa han sortit de Downing Street a les cinc de la tarda.

La propera reunió se celebrarà demà, a dos quarts d'onze.

Els ministres francesos, que s'han traslladat a l'ambaixada de França, després de la reunió d'aquesta tarda, es traslladaran després al castell de Windsor, on seran hostes dels reis fins demà al matí. — Fabra.

ELS MINISTRES FRANCESOS ARRIBEN A DOWNING STREET

Londres, 28. — Els ministres francesos han arribat a les 10.28 a Downing Street, on s'han d'iniciar les converses franco-britàniques. — Fabra.

Londres, 28. — Les converses franco-britàniques han començat a les 10.40. Alguns centenars de curiosos s'han estacionat davant la casa número 10 de Downing Street, en el moment que els senyors Daladier i Bonnet baixaven del cotxe.

Occupant un segon cotxe, han arribat Alexis Léger, secretari general del Mi-

niester d'Afers Estrangers; el senyor Rochet, sots-director del gabinet europeu, i el cap adjunt del gabinet del senyor Bonnet, Charles Corbin.

Lord Halifax, acompanyat de sir Robert Vansittart, conseller principal del Gabinet de Relacions Exteriors, ha arribat moments abans que els ministres francesos. — Fabra.

LA REUNIO DEL MATI

Londres, 28. — Les converses franco-britàniques han començat aquest matí, pocs minuts després de l'arribada dels ministres francesos a Downing Street. La reunió s'ha celebrat al despatx del primer ministre.

Hi han assistit els ministres francesos i anglesos i llurs col·laboradors polítics i tècnics immediats.

La delegació anglesa estava formada per sir Neville Chamberlain, lord Halifax, sir Robert Vansittart, conseller diplomàtic del Govern; sir Alexander Cadogan, sots-secretari permanent del Foreign Office; sir Orme Sarsfield, William Strang, cap del departament d'Afers de l'Europa Central, i Roberts, intèrpret.

Les conversacions han durat fins l'hora d'esmorzar, que s'ha celebrat igualment a Downing Street, a fi que les conversacions poguessin proseguir immediatament després del mateix.

Hi han assistit sir Neville Chamberlain, lord Halifax, sir Thomas Inskip, ministre de Defensa; sir Samuel Hoare, primer lord de l'Almirallat; sir John Simon, canceller de l'Exchequer; viscomte Halifax, lord canceller; sir Robert Vansittart, sir Alexander Calogian.

De la delegació francesa assistien: Daladier, president del Consell; Bonnet, ministre de Relacions Exteriors; Alexis Léger, secretari general del Quai d'Orsay; Charles Corbin, ambaixador de França a Londres; i Rochet, sots-director d'Afers Europeus del Quai d'Orsay. — Fabra.

Londres, 28. — El redactor diplomàtic de l'agència Reuter creu saber que en les converses anglo-franceses d'aquest matí s'ha tractat de la qüestió de relacions amb Itàlia i dels problemes espanyol i mediterrani.

La qüestió vital de Txecoslovàquia serà tractada en la reunió d'aquesta tarda. — Fabra.

LA REUNIO DE LA TARDA

Londres, 28. — Els senyors Daladier, Bonnet, Léger i Rochet i la resta del personal de la delegació francesa han sortit de Downing Street a les cinc de la tarda.

La propera reunió se celebrarà demà, a dos quarts d'onze.

Els ministres francesos, que s'han traslladat a l'ambaixada de França, després de la reunió d'aquesta tarda, es traslladaran després al castell de Windsor, on seran hostes dels reis fins demà al matí. — Fabra.

ELS MINISTRES FRANCESOS ARRIBEN A DOWNING STREET

Londres, 28. — Els ministres francesos han arribat a les 10.28 a Downing Street, on s'han d'iniciar les converses franco-britàniques. — Fabra.

Londres, 28. — Les converses franco-britàniques han començat a les 10.40. Alguns centenars de curiosos s'han estacionat davant la casa número 10 de Downing Street, en el moment que els senyors Daladier i Bonnet baixaven del cotxe.

Occupant un segon cotxe, han arribat Alexis Léger, secretari general del Mi-

niester d'Afers Estrangers; el senyor Rochet, sots-director del gabinet europeu, i el cap adjunt del gabinet del senyor Bonnet, Charles Corbin.

Lord Halifax, acompanyat de sir Robert Vansittart, conseller principal del Gabinet de Relacions Exteriors, ha arribat moments abans que els ministres francesos. — Fabra.

LA REUNIO DEL MATI

Londres, 28. — Les converses franco-britàniques han començat aquest matí, pocs minuts després de l'arribada dels ministres francesos a Downing Street. La reunió s'ha celebrat al despatx del primer ministre.

Hi han assistit els ministres francesos i anglesos i llurs col·laboradors polítics i tècnics immediats.

La delegació anglesa estava formada per sir Neville Chamberlain, lord Halifax, sir Robert Vansittart, conseller diplomàtic del Govern; sir Alexander Cadogan, sots-secretari permanent del Foreign Office; sir Orme Sarsfield, William Strang, cap del departament d'Afers de l'Europa Central, i Roberts, intèrpret.

Les conversacions han durat fins l'hora d'esmorzar, que s'ha celebrat igualment a Downing Street, a fi que les conversacions poguessin proseguir immediatament després del mateix.

Hi han assistit sir Neville Chamberlain, lord Halifax, sir Thomas Inskip, ministre de Defensa; sir Samuel Hoare, primer lord de l'Almirallat; sir John Simon, canceller de l'Exchequer; viscomte Halifax, lord canceller; sir Robert Vansittart, sir Alexander Calogian.

De la delegació francesa assistien: Daladier, president del Consell; Bonnet, ministre de Relacions Exteriors; Alexis Léger, secretari general del Quai d'Orsay; Charles Corbin, ambaixador de França a Londres; i Rochet, sots-director d'Afers Europeus del Quai d'Orsay. — Fabra.

Londres, 28. — El redactor diplomàtic de l'agència Reuter creu saber que en les converses anglo-franceses d'aquest matí s'ha tractat de la qüestió de relacions amb Itàlia i dels problemes espanyol i mediterrani.

La qüestió vital de Txecoslovàquia serà tractada en la reunió d'aquesta tarda. — Fabra.

LA REUNIO DE LA TARDA

Londres, 28. — Els senyors Daladier, Bonnet, Léger i Rochet i la resta del personal de la delegació francesa han sortit de Downing Street a les cinc de la tarda.

La propera reunió se celebrarà demà, a dos quarts d'onze.

Els ministres francesos, que s'han traslladat a l'ambaixada de França, després de la reunió d'aquesta tarda, es traslladaran després al castell de Windsor, on seran hostes dels reis fins demà al matí. — Fabra.

ELS MINISTRES FRANCESOS ARRIBEN A DOWNING STREET

Londres, 28. — Els ministres francesos han arribat a les 10.28 a Downing Street, on s'han d'iniciar les converses franco-britàniques. — Fabra.

Londres, 28. — Les converses franco-britàniques han començat a les 10.40. Alguns centenars de curiosos s'han estacionat davant la casa número 10 de Downing Street, en el moment que els senyors Daladier i Bonnet baixaven del cotxe.

Occupant un segon cotxe, han arribat Alexis Léger, secretari general del Mi-

niester d'Afers Estrangers; el senyor Rochet, sots-director del gabinet europeu, i el cap adjunt del gabinet del senyor Bonnet, Charles Corbin.

Lord Halifax, acompanyat de sir Robert Vansittart, conseller principal del Gabinet de Relacions Exteriors, ha arribat moments abans que els ministres francesos. — Fabra.

LA REUNIO DEL MATI

Londres, 28. — Les converses franco-britàniques han començat aquest matí, pocs minuts després de l'arribada dels ministres francesos a Downing Street. La reunió s'ha celebrat al despatx del primer ministre.

Hi han assistit els ministres francesos i anglesos i llurs col·laboradors polítics i tècnics immediats.

La delegació anglesa estava formada per sir Neville Chamberlain, lord Halifax, sir Robert Vansittart, conseller diplomàtic del Govern; sir Alexander Cadogan, sots-secretari permanent del Foreign Office; sir Orme Sarsfield, William Strang, cap del departament d'Afers de l'Europa Central, i Roberts, intèrpret.

Les conversacions han durat fins l'hora d'esmorzar, que s'ha celebrat igualment a Downing Street, a fi que les conversacions poguessin proseguir immediatament després del mateix.

Hi han assistit sir Neville Chamberlain, lord Halifax, sir Thomas Inskip, ministre de Defensa; sir Samuel Hoare, primer lord de l'Almirallat; sir John Simon, canceller de l'Exchequer; viscomte Halifax, lord canceller; sir Robert Vansittart, sir Alexander Calogian.

De la delegació francesa assistien: Daladier, president del Consell; Bonnet, ministre de Relacions Exteriors; Alexis Léger, secretari general del Quai d'Orsay; Charles Corbin, ambaixador de França a Londres; i Rochet, sots-director d'Afers Europeus del Quai d'Orsay. — Fabra.

Londres, 28. — El redactor diplomàtic de l'agència Reuter creu saber que en les converses anglo-franceses d'aquest matí s'ha tractat de la qüestió de relacions amb Itàlia i dels problemes espanyol i mediterrani.

La qüestió vital de Txecoslovàquia serà tractada en la reunió d'aquesta tarda. — Fabra.

LA REUNIO DE LA TARDA

Londres, 28. — Els senyors Daladier, Bonnet, Léger i Rochet i la resta del personal de la delegació francesa han sortit de Downing Street a les cinc de la tarda.

La propera reunió se celebrarà demà, a dos quarts d'onze.

Els ministres francesos, que s'han traslladat a l'ambaixada de França, després de la reunió d'aquesta tarda, es traslladaran després al castell de Windsor, on seran hostes dels reis fins demà al matí. — Fabra.

ELS MINISTRES FRANCESOS ARRIBEN A DOWNING STREET

Londres, 28. — Els ministres francesos han arribat a les 10.28 a Downing Street, on s'han d'iniciar les converses franco-britàniques. — Fabra.

Londres, 28. — Les converses franco-britàniques han començat a les 10.40. Alguns centenars de curiosos s'han estacionat davant la casa número 10 de Downing Street, en el moment que els senyors Daladier i Bonnet baixaven del cotxe.

Occupant un segon cotxe, han arribat Alexis Léger, secretari general del Mi-

niester d'Afers Estrangers; el senyor Rochet, sots-director del gabinet europeu, i el cap adjunt del gabinet del senyor Bonnet, Charles Corbin.

Lord Halifax, acompanyat de sir Robert Vansittart, conseller principal del Gabinet de Relacions Exteriors, ha arribat moments abans que els ministres francesos. — Fabra.

LA REUNIO DEL MATI

Londres, 28. — Les converses franco-britàniques han començat aquest matí, pocs minuts després de l'arribada dels ministres francesos a Downing Street. La reunió s'ha celebrat al despatx del primer ministre.

Hi han assistit els ministres francesos i anglesos i llurs col·laboradors polítics i tècnics immediats.

La delegació anglesa estava formada per sir Neville Chamberlain, lord Halifax, sir Robert Vansittart, conseller diplomàtic del Govern; sir Alexander Cadogan, sots-secretari permanent del Foreign Office; sir Orme Sarsfield, William Strang, cap del departament d'Afers de l'Europa Central, i Roberts, intèrpret.

ELS TRIBUNALS

CAUSES VISTES AMIR

Davant els diversos tribunals que funcionen a la nostra Audiència es veieren diverses causes, el resultat de les quals per als respectius processats foren els següents:

Condemnats; Josep Montserrat Boada, per ferotisme, a deu anys d'interament.

Expedient sobre acaparament con-
tra Wenceslau Caivís Gulleré, es con-
demna a la "Societat Mercantil Anò-
nima de Productes Agrícoles i Deri-
vats" a 10.000 pessetes de penyor-
a decomis de l'avellana incautada pe-
r obrar el processat en nom i represen-
tació de la Societat anomenada. Aques-
ta penyorà serà satisfeta amb els bens
de dita societat i en cas d'ésser insu-

ricents pel pagament de la mateixa, aborren la resta mancomunada i solidaritzen llurs components.

Alfred Cardener i Alcega, per delictes d'alta traïció, tot condemnats a 6 anys i 1 dia de separació de la convivència social, havent de complir la dita pena en un batalló disciplinari mentre dura la guerra.

Joselita Soler Montoliu, per delictes de me, sis anys i un dia d'internimament als camps de treball; Miquel Julià Maragat, per alta traïció, sis anys i un dia d'internimament.

Foren absolts: Jaume Pujol Garriga; Josep Estany Pedros, Alexi Casanyes

Codina, Antoni Estany Padrós, Miquel Tori, Jaume Brunés, Josefa García González, Segunda Méndez, Lloa Blasco, Joan Figueres Sanç, Pau Rios Ramonets, Maria Taltavull Verdú, Isabel Carreras Magrinyà, Maria Riera Hernández.

Crida als damnificats pel bombardeig del 17 de març

Pel juny d'Instrucció número situat al Palau de Justícia, s'ha publicat un edicte cridant els familiars de les persones que moriren víctima del bombardeig del dia 17 de ma-

Als glaciats de Montjuïc han estat exco-
tades dues sentències de pena de mort.
Ahir a la matinada, els glaciats de
Castell de Montjuïc, fou acomplert
la sentència de pena de mort dictada
pel Tribunal d'Espionatge i Al-

Traïció de Catalunya contra els reis
Manuel Hernández Prieta i Josep
Vil·loch Coll.

Aquest Tribunal fallà ahir a la tarda els següents expedients sotmesos a la seva deliberació:

Per venda de ferreteria a preus abusius, Esteve Inglès Llopart, Josep Montaner Obrelay, Joaquim Sadurn Manyer i Antoni Bou Guixarro, condemnats a dos mesos d'internament.

Sebastià Marsal Ferrer, a 5.000 pt.

de penyor, i Joaquim Marsal Ferrer a 15.000 ptes. de penyor o un any d'internament; per vendre avellanats a preus abusius, Pere Abellán Segura a 1.000 ptes. de penyor o quinze dies d'arrest; per alta tracció, Pere Gil Ferrer, Domènec Duran Boyero, Josep Valls i Paltre i Francesc Santiago Rodríguez.

inhibició de la causa al Tribunal d'Alcalat i Alta Traicció; per venç sardines a preus superiors als de mercat es condemnà Alfred Rey Peyró a 1.000 ptes. de penyora. Francesc Segal i Andrés a 2.000. Domènec Torrabada i Porqueres a 7.500, i Dídac Soler Llop a 2.000 ptes. de penyora o l'arrestament subsidiari.

El Jutjat d'Instrucció núm. 16
Palau de Justícia convoca les per-
sones damnificades pel bombardeig
del dia 17 de març a fi que compareg-
uin demà, dissabte, i dies laborables s-
egüents a les deu del matí per tal

Ensenys s'assabenta els parents i successors de les persones que foren víctimes d'aquest bombardeig que es va fer-se sobre els cases que

la fitxa 3.158 B.

Al carrer de Sants un camió conduït per Vicenç Rodenas Martí, de 45 anys, a conseqüència d'una falsa maniobra bolcà; resultaren ferits el conductor i les passatgers Angela Lombro Llongue, de 38 anys, i una dona que, degut al seu estat de gravetat, no ha pogut declarar.

— Al carrer d'Hostafrances, Joaquín Sala Rion, de 44 anys, fou atropelat per un auto que fugí; li causà ferides de consideració.

— A conseqüència de la topada d'una moto amb una camioneta, Joan Benavent, de 27 anys, fou atropelat.

dents. És cert que pot dir-se que és desarticulat. En la meua opinió, que més mal ens fa és el derrotisme. Aquests dies jo he estat a Llevant i he vist l'entusiasme del poble davant el general Miaja. Tot el que vaai en

tra d'aquella confiança en el Gou-
i en l'autoritat, ens perjudica enor-
ment. En resum; solament a força
na vigilància severa i constant ad-
segurem extirpar de la nostra re-
guarda els elements que dificulten

EROLS!

II. — Ordre per a la
amb aclaracions fotos
de la Comissió Central
del P. S. U. :: ::

PREU: Ptes. 0'50
tots els quioscs
C. G. D.: Rambla del Mig, 17
18837. Barcelona

Les organitzacions polítiques i sindicals d'Espanya davant el Primer de Maig

"La millor manera d'honorar la Festa del Treball —diuen— consistirà a duplicar l'heroisme al front i a augmentar la producció a la rereguarda."

Amb motiu del Primer de Maig els partits obrers i els Sindicals han fet públic el següent manifest, adreçat al país i a la classe treballadora:

"Per segona vegada el Primer de Maig ens troba en guerra. La democràcia espanyola, i la seva avançada classe obrera, complexen i deuen terrible, però inexorable, de garantir amb les armes la llibertat que en Dret no s'ells volgué reconèixer. Gairebé dos anys portem entestats en aquesta lluita, que no pot acabar, i no acabarà, sinó amb la victòria popular. No hi ha, doncs, necessitat que ens estorcem a cercar significacions parcials —que, per parcialitats, resultarien subalternes— a aquest Primer de Maig que ens arriba escortat per fragors pregonos de lluita. És dona categoria a una aspiració nacional: la de la nostra independència, posada en subhasta per uns militars traidors a benefici d'uns exèrcits estrangers. Rurària el seu sentit històric l'afany de conservar, no interessa el preu, unes llibertats elementals conquerides a costa de sang i que en monedes de sang se'ns obliga a revalidar. Així és de senzilla i dramàtica, a l'hora present, la guerra espanyola, i així són de clars els termes en què es marca el nostre deute. Enguany, la commemoració del Primer de Maig es tradueix en un Capítol de drets a reclamar."

Ara —i mentre la guerra durirà— s'ha convertit en un índex d'obligacions que exigeixen compliment. Per als soldats sortits de l'entranya popular, tenim una sola consigna: combatre. Per als obrers de la rereguarda una altra consigna equivalent: treballar. Una i altra es complementen i peuen a cap de les dues no es toleren apel·lacions. La millor manera d'honorar el Primer de Maig consistirà, per als combatents de les trinxeres, a duplicar la capacitat d'heroisme; per als obrers de la rereguarda, a augmentar la producció. Recordem les paraules pronunciades recentment pel president del Govern: "La llibertat ha estat el nostre pitjor enemic."

Les hores greus que travessa Espanya, lluny d'inspirar-nos delatament, ens donen fortalesa i ens eriden a responsabilitat. A què hi participin tots els militants de partits i Sindicats obrers tendeixen aquests advertiments amb què comencem el dia internacional dels treballadors. Les dictem amb una confiança absoluta en la victòria, que podem descomptar com a segura si encertem a mobilitzar tots els nostres recursos per aconseguir-la. I en aquest camí de responsabilitat coincideixen els esforços enforçats de tots els que hem fet promesa de combatre fins a vèncer. La línia d'unitat que segueixen socialistes, comunistes i anarquistes; el pacte segellat per les dues grans centrals obreres UGT-CNT, són garantia que la profanació del nostre sòl no serà consumada ni les llibertats populars escarnides. De cara a la classe obrera del món, a la qual va brindar l'exemple heroic del nostre sacrifici, reafirmem en la data simbòlica del Primer de Maig la nostra fe en els destins d'Espanya, de la República i de la democràcia.

Aquest Primer de Maig, en tots els països del món, els treballadors recordaran amb emoció el relleu històric del Primer de Maig, la 40ª jornada del qual té lloc en hores universals greus, a conseqüència de les brutals agressions del feixisme internacional invador de pobles, destructor de llibertats i promotor de la guerra. En algunes nacions, la classe obrera, sotmesa circumstancialment a règims d'opressió, no podrà manifestar-se. Però en tots els països els treballadors sentiran augmentada aquesta

VALENCIA

EL PRESIDENT DE L'AUDIÈNCIA TERRITORIAL, A FILES

Castelló, 28. — Aquest matí ha estat a acomodar-se de l'alcalde i del governador el president de l'Audiència Territorial de València, senyor Rodríguez Olazabal, que per estar comprès en el reemplaçament de 1927, s'incorpora a l'Exèrcit popular.

Castelló, 28. — Avui passada torna la visita al governador el general Hernández Sarabia, que anava acompanyat pel coronel Leopoldo Méndez, cap de l'Exèrcit de Manobres. Han enviat impressions sobre la situació dels fronts. El governador ha preguntat sobre la moral de les tropes i li ha contestat el general que era excel·lent i que combaten tots amb gran entusiasme per a tallar el pas a l'invasor.

En l'aniversari de la destrucció de Guernica

Manifest dels intel·lectuals catalans al President d'Euscadi

Signat per destacades personalitats de la intel·lectualitat catalana, ha estat adreçat al President d'Euscadi, Josep Antoni d'Agüirre, el següent manifest:

"Nosaltres, els que signem, catalans d'origen intel·lectual, homes de lletres, homes d'art, homes de lleis, homes de ciència o de càtedra, alceim la nostra veu davant Catalunya, davant Espanya, davant el món, per protestar contra els bàrbars procediments de guerra, d'una guerra entesa com una monstruosa sèrie d'atrocitats, que practiquen amb persistència ferotge els invasors espanyols i llurs col·laboradors estrangers."

La veslúbia homicida i destructora dels feixistes culmina en la matança de Guernica, la vila basca, enterament destruïda i cremada, colpida alhora en la pedra dels seus nobles edificis i en la cara dels seus nobles fills. Al costat de Guernica —avui munt de ruïnes i de cadavres— d'altres viles d'Euscadi formen al dolorós regne del marití, com Durango, Elorrio, Elbar, Otxandiano, Mungüia i Amorebieta.

Es contra tota la terra basca que ha estat la fúria dels invasors. Els mateixos ho han dit, els mateixos ho han declarat en proclames i ultimàtums: volen arrasar el País Basc, i han començat a portar endavant la realització de l'amença. El crim abominable és a la vista de tothom. El pla destructiu dels feixistes va més enllà del camp i les muntanyes; més enllà de les viles i els castells i els masos; més enllà de les riqueses i de les persones. El pla és dirigir a exterminar la nació basca, a suprimir la seva llengua, el seu ideal i la seva ànima. Volem destruir la nació basca, volem per la història i l'esperit, feble per l'armament i forta per l'heroisme, petida per l'extensió i gran per la glòria, tota girada cap a un nou règim presidit per les forces fecundes de la vida: el treball i la llibertat.

Aquesta és la raó d'haver escollit Guernica per a la màxima ofensa, per al cop més violent. Guernica, antiga capital d'Euscadi, amb la seva tradició de llargues centúries, la seva Casa de Juntas, els seus arxius i el seu arbre sagrat, que és —i serà— el símbol de la pàtria, el santuari de les lletres, el reliquiari del passat, la matriu de l'esdevenidor, la font del sentiment nacional i de l'alta esperança dels patriotes.

El món s'ha estremit d'horror davant el crim de Guernica. Però la protesta mundial no ha estat encara tan intensa ni tan general com la simpatia magnífica dels fets exigeix. Els mètodes refinats de la crueltat i la freda precisió de la ciència destruïda s'ajuntaren d'unmunt de sang i de mort. Els agressors van triar un dilluns, jornada de mercat, en què hi havia a la vila una multitud de camperols i compradors de la rodalia, i els carrers i les places eren atapeïts de gent. Amb un càlcul pervers van llançar de primer les bombes explosives, després les incendiàries, i finalment van fer foc amb les metralladores sobre els que fugien de la pluja de foc i de ferro —homes i dones, vells i infants— pels camins i camps i començats. Els arribats no tenien cap objecte militar, no intervingien en cap acció de guerra. Perpetraren un crim. Un crim sense cap atenuant amb totes les agreujaments. I entre aquestes, la de negar-lo després per a acusar-ne les víctimes. Que els cops van contra la nació basca, contra els valors del seu esperit, ho confirma el que succeïx a Guipúscoa, ocupada pels feixistes a les darreries de l'any passat. Allí es dona als rifenys de les caselles llibertat per a llurs malificies. Allí són arbitràriament foragitats famílies de camperols de residència veterana en la glorià pàtria. Allí es prohibeix de parlar en llengua eus-

La F.N. de Treballadors de Comerç aconsella que el Primer de Maig les botigues obrin i s'adornin amb banderes republicanes

La Federació Nacional de Treballadors de Comerç ha llançat una circular a tots els sindicats provincials en la qual s'aconsella que es complixin en un tot els acords del Comitè Nacional d'Enllaç UGT-CNT, en el que es refereix a la data del Primer de Maig. Per això, el comerç s'obrirà, havent d'estar els establiments guardats amb banderes republicanes i pancartes d'emulació en el treball i mobilització. Com sigui que treballant-se aquests dies haurà de considerar-se extraordinari, entenent —diu la circular— que l'import del jornal ha d'ésser cobrat i lliurat als Sindicats. Per al seu import dedicar-lo a la compra d'equips de voluntaris i mobilitzats. També creiem que s'ha de procurar que les Cases dediquin un tant per cent de la venda d'aquells dia per a despeses de guerra. Es transmeten salutacions a aquelles organitzacions i personalitats que ens ajuden materialment en la nostra lluita, sense oblidar tampoc aquelles masses de treballadors que ens demostren una gran simpatia.

Per últim —diu— tots els nostres Sindicats i Seccions, en aquesta data del Primer de Maig, que sempre fou per a nosaltres principi d'una nova etapa de lluita per les nostres reivindicacions, hauran de plantejar-se la tasca que els correspon de lluita contra l'especulació i ocultacions que tant poden pertorbar la nostra rereguarda. Hem de tenir molt present, els treballadors del Comerç, que els combatents que a les trinxeres lluiten per la nostra llibertat, donant generosament la seva sang, no poden ésser explotats amb preus abusius i també tenir en compte els familiars dels combatents i aquells altres que a la rereguarda, però en el front de producció de material de guerra, efectuen una tasca digna d'ésser corresposta, procurant no ésser explotats per l'enveja dels qui creuen que la nostra guerra és un mitjà més per enriquir-se. Per tant, en aquest Primer de Maig, hem d'arrencar la bandera amb energia i decisió, de "guerra a mort als emboscats, agilitats i viviladors de la guerra", així com també ocuparem en aquest dia de l'ajut al Govern, enfortiment del Front Popular i de la unitat sindical. Signa la Comissió Executiva.

LA PUBLICITAT

Fullatò de LA PUBLICITAT —29 abril 1938

En el trentè aniversari del Casal Català de Buenos Aires

Història abrenjada de la seva existència

(De "Ressorgiment", de Buenos Aires)

I és al Casal on trobem, després, Francesc Macià i Ventura Gassol, la llar amorosa que els rep com a germans. I és el Casal Català, amb el Comitè Llibertat, qui avança la campanya a favor del retorn d'aquests companys quan el servei d'un president —Alvaré— al rei d'Espanya els forçava, contra la voluntat del poble argentí, i al Casal té lloc aquell gran acte de protesta, per la deportació de Macià i Gassol, en el qual van prendre part representants dels partits socialista i radical argentins, i d'institucions universitàries. I és al Casal on s'acullen de nou, en triomf i de l'acció judicial, i d'entusiasme popular Jornades evocadores del passat gloriós de la pàtria; Jornades gràvides de fe en un esdevenidor proper! La paraula emocionant de Ventura Gassol i el gest i la frase tallants, afirmativa i optimista sempre, de Francesc Macià projectaven una esgarifant patètica que perforava la pell i s'endinsava al cor dels catalans dalerosos, anhelants, de l'alberament anuntat. L'efort del Casal fou, aleshores, superior a les seves pròpies forces. Es féu un valent, i, passats aquells mesos d'entusiasme màxim, esdevingué una crisi general al país, l'entitat mare dels catalans, el Casal de tots, es ressentí de l'efort realitzat. I, encara, una crisi interna que s'implicà a patir una situació de caire econòmic insostenible. I fou precis canviar de casa. Un esforç dels incondicionals feu possible la realització. I es traslladà al carrer de Barilolet Milre, esperant que en una rescup que no vingui, l'entitat, socialment, davallava. La llista de socis minava. El Casal es consumia per mor, sobrot, d'una al·luació de bona part dels seus elements, entitats a redimir la casa del vell moment s'estendria la pròpia. S'arribà al capdavant. Però no creia que pogués superar-se la situació crítica. L'ideal, però, es mantenia ferm, invariable. Algú proposà una nova vida a l'entitat. Una vida que li permetria de cobrir amb escreix les despeses i encara més. Una vida, però, no gaire decorosa, però bé que la següent la majoria d'institucions d'exterior brillant. El Casal la refusà, aquesta vida fàcil. La indignació que produí una tal proposa-

Comentaris estrangers sobre l'acord anglo-italià

Aquests darrers dies els diaris estrangers han publicat molts articles i comentaris parlant de l'acord anglo-italià, que és considerat gairebé per tots com un fet molt important, per les repercussions que pugui tenir, en el seu temps, sobre la situació d'Europa, segons sigui aplicat de bona fe o tergiversat per un dels països signataris.

El diari de Ginebra "Journal des Nations" ha publicat un extracte bastant extens dels comentaris i articles als quals ens referim, amb el títol suggestiu de "L'acord Chamberlain-Mussolini contra el Pacte", els punts més interessants del qual ens plex de reproduir.

De l'article que el diari esmentat reproduïx de "Le Peuple", de Brussel·les, es dedueix que Mr. Chamberlain, en entrar negociacions amb el dictador italià l'ha afavorit, car ho ha fet en un moment que necessitava assolir un èxit espectacular i sorollós, per tal de refer el seu prestigi, força malalme a conseqüència de l'anèxi d'Àustria al Reich. Fa notar que Hitler i els caps de la Reichswahr han sabut jugar una mala passada a Mussolini, i que el poble italià s'ha adonat del mal irremediable que el dictador li ha causat en seguir les inspiracions de l'èlix Rom-Berlin.

A conseqüència de l'anèxi d'Àustria, ara Itàlia es troba en la situació més perillosa que mai s'hagi trobat. Ha estat, doncs, en aquest precís moment quan Mr. Chamberlain ha fet un esforç encarrilat a arranjat el conflicte latent que existia fa uns quants anys entre Anglaterra i la Itàlia feixista. Reixirà, però, el primer ministre anglès a allunyar Itàlia de l'èlix? Res, en l'acord signat, no dona a entendre. Per ara, la Itàlia feixista és presonera d'Àlemanya. No pot fer una política internacional independent d'aquest país. Es per aquest motiu que Àlemanya ha instal·lat el seu exèrcit a la frontera del Brenner, disposada a envair el territori italià. I és contra d'aquesta amenaça que Itàlia potser haurà de demanar ajut a França, a Anglaterra, i qui sap si a Jugoslàvia.

"L'Avant-Garde", de Brussel·les, en un article titulat "Anglaterra només obé promesses negatives", afirma que l'acord és molt vagué, i que conté el virus de nous equívocs i de nous conflictes. Es refereix a les concessions fetes per Anglaterra a Itàlia

Cal tenir present que Itàlia ha intervingut molt més decididament que no pas Àlemanya en la guerra civil espanyola, i que ha sofert moltes més pèrdues; malgrat això, els alemanys s'han establert més sòlidament al territori sobirà, i tot i que no són tan vistos, controlen la major part del territori.

El "Daily Herald" diu: "A Bror, poblet situat al nord d'Escòcia, Chamberlain pesca. Allà ha segellat la traïció respecte d'Àlemanya. Ha aranjat la traïció d'Espanya. Ha clavat un altre cop a la S. de N. Els diaris italians ho fan remarcar amb alegria. Què es creu obtenir a canvi d'això? En l'acord no hi ha res que valgui el preu del paper sobre el qual ha estat redactat. Els compromisos establerts no tenen cap valor. Tot el que hem obé és l'amistat de Mussolini, que és un home que ha traït els amics i les causes, sense titubança, tantes vegades com l'hi ha emprès la seva ambició."

Per altra part —afegeix el mateix diari— darrera de l'acord n'hi ha un altre que no ha estat escrit. I aquest està basat sobre la creença d'una victòria de Franco. Anglaterra no farà res contra els invasors italo-alemanys i provarà d'evitar que França, al seu torn, faci alguna cosa. El Comitè de No Intervenció serà mantingut en un estat lèrgic, com fins ara. Els "voluntaris" italians no seran retirats fins que la guerra sigui acabada. Heus ací la política que sembla que seguir Mr. Chamberlain, contra el preu de molts corollaris seus, tan conservadors com ell, certament, però possidors d'una visió de la situació actual i de l'avenir molt més clara que no pas la d'aquell, i contra l'opinió del poble anglès.

La situació del senyor Chamberlain és una mica delicada. L'èlix que pugui obtenir a conseqüència de la signatura de l'acord amb Mussolini depèn exclusivament de la bona fe amb què sigui aplicat, per part del dictador italià. I ja sabem que aquest darrer i la bona fe no van de pas de bracet.

Per altra part, cal comptar amb el poble espanyol autèntic. Vol dir això que els càlculs que s'han fet per part dels dictadors, si bé depenen d'ells estan subjectes a convertir-se en papers mullats. Perquè estan fets i muntats damunt dels seus parers respectius i no han tingut en compte la realitat del nostre país.

MADRID

"MADRID NO MANCARÀ DE QUEVIURES", DIU L'ALCALDE DESPRES DE TORNAR DE BARCELONA

Madrid, 28. — Amb motiu d'haver complert el 24 d'aquest mes el primer aniversari de la constitució del Consell Municipal de Madrid, s'ha celebrat aquest matí amb assistència de l'alcalde i els representants de les diferents minories i una representació de la premsa un acte senzill per a commemorar l'esmentada data.

Acabat l'acte l'alcalde ha conversat amb els periodistes i els ha parlat del viatge que ha efectuat a Barcelona, on ha resolt qüestions relacionades especialment amb el proveïment. Ha dit que dintre de les dificultats que necessàriament imposa la guerra, havia de qualificar-se la situació de satisfactòria. Evidentment, queda rebutjat tot temor que els madrilenys puguin veure's privats d'aquells articles més necessaris de l'alimentació. Hi ha en diferents pobles de l'Espanya lleial queviures per a Madrid i el trasllat queda supeditat al transport.

EL GENERAL CARDENAL

Madrid, 28. — El general Cardenal ha rebut els periodistes i els ha manifestat que l'havien visitat com de costum les autoritats. Amb respecte als fronts, ha dit que al Centre Andalucià, Sud del Tajo i Extremadura, no hi havia cap novetat.

Llegiu LA PUBLICITAT

Any 1908. Mes de març. Buenos Aires. El moviment de Solidaritat Catalana es trobava, a la pàtria, en el seu màxim afluència. La resposta de Catalunya, a les bravates dels elements perturbadors de la pau ciutadana era contundent i promissora. L'alçament —bella definició de Joan Maragall— d'un poble amb ànimes de vida i de llibertat contra els herois de la trista gesta vandàlica del 25 de novembre faria impossible la reincidència. Solidaritat Catalana fou un avís als opressors del que fóra capaç un poble ferit en el més íntim dels seus sentiments.

L'alçament assenyalava noves rutes a seguir i donava un to elevat al sentiment nacional. El catalanisme deixava d'ésser l'ideal d'uns escollits per a passar a la massa. Els "cuatro locos" havien contaminat el seu mal tot un poble. L'abrandament arribà als confins més llunyanos on ànimes catalanes anaven.

Ací, a Buenos Aires, també es debia sentir el nou alè vital de la pàtria, redreçada. Hi havia un Centre Català. El seu ritme patriòtic, però, es movia pensament: no vibrava amb la força que les circumstàncies del moment evolutiu imposaven. Calia reaccionar d'acord amb les veus de la pàtria. I es fundà el Casal Català. Ara fa trenta anys. La decisió d'uns amics i un avís als diaris argentins feren el miracle.

La reunió preparatòria es féu al voltant d'una taula de cafè. Discussions, projectes, il·lusions, esperances. Estatuts. El Casal en marxa. Josep Lleómar-Nari, iniciador de la idea, primer president.

Calla un local i calla amoblar-lo. Primera subscipcio. L'ideal la imposava. Hom reeixí. Primer local social: carrer de Salta. Manifest als catalans: exposició de murtos, idees, finalitats; convit a arreglar-ent. L'atrage de Salta esdevé migrat. Estret, baix de sostre. Altres locals s'imposen: Moreno i Santiago del Estero. Aviat resulten insuficients, però l'allogot del Casal vol estendre les ales; vol respirar nous aires. I hom passa al carrer de Tacuarí. Ebul·lició. Els projectes comencen a prendre forma. Actes culturals: conferències, concerts, art escènic. Preocupes estatutàries portats al màxim de rigor: prohibició absoluta de jocs de cartes —oh inefable manilla pàtria, inofensiva!— i de begudes alcohòliques. Naixença de l'Orfeó Català. Projeccions socials enfora. Expansió de la nostra espiritualitat. Representacions teatrals i concerts en teatres públics. Projectes audaciosos no reeixits, d'intervencions estrangeres davant la persistència dels atemptats terroristes a Barcelona. Primeres topades amb l'esperit assimilista castellà. De Tacuarí al carrer de San Juan, sempre en creixença. Noves seccions i agrupaments: Esperanto i estudis socials i polítics. L'edifici auxiliar de Zamanov té amb l'agrupació del Casal Català el seu més fort reduït a l'Argentina. Prohibició d'insiar la bandera catalana. Fruit d'intrigues diplomàtiques. Reacció en

sentit nacionalista d'acord amb el ritme de la pàtria. Es lluren batalles internes en aquest sentit, guanyades a la fi. El regionalisme va retrocedint. Modificació d'articles estatutàries poroses. Heus ací els resultats de les persecucions espanyoles. El Casal va endavant patriòticament parlant, però bé, financierament, vagi de crisi en crisi cada dia més. Les seves realitzacions van més enllà de les possibilitats materials de l'entitat. L'esperit no toca de peus a terra. L'ideal, però, la miratja, i l'ajut dels catalans no es fa esperar. La crisi es resol favorablement, i s'imposa un nou canvi d'estatge. Carrer de Florida. La via més característica de Buenos Aires. El Casal Català al cor de la ciutat. I davant el mascaró de la prova que forma la façana, cada diumenge es hissa. s'alta i llura al sol de la llibertat argentina, la bandera, de les franges d'or i sang. El Casal aconseguí el màxim d'espionatge social i cultural. La dictadura militar dona el seu cop d'audàcia. I Catalunya sofreix la repressió més dura de la seva vida. Sota el sostre protector del Casal funcionen comités de defensa i socors dels presos i exiliats. Els perseguits que arriben ací hi troben l'escalf de la llar pàtria i la companyonia en el viure. El Casal els obre de bat a bat les portes, i els hi acullen fressurosos de compartir idees i penes, alegries i tribulacions. Nous incidents per la bandera. Nova intervenció diplomàtica espanyola i prohibició, de nou, d'exhibir-la. Ambient que es forma favorable al nostre dret d'ostentar-la. Manifestacions afectuoses de les autoritats argentines. Compromisos internacionals, però, afavoreixen els nostres perseguïdors ajutats. El nom del Casal, net i sonor, es volta de prestigi i respecte davant els fills del país. Les agendes que projecta l'enemic es tornen contra ell mateix.

—Un altre canvi d'estatge. De Florida al carrer dels Estats Units. Millores envit. Guany notabilíssim. Mal el Casal no havia tingut una casa tan gran, tan bella. Totes les seves seccions poden desenvolupar-s'hi a pleret: Art escènic, Orfeó. Mutualitat. Esbart dansaire, etc. hi troben març adequat. Es produïren els fets de Prats de Molló, i és del Casal que surten paraules encoratjadores per als completats perseguits.

I és al Casal on trobem, després, Francesc Macià i Ventura Gassol, la llar amorosa que els rep com a germans. I és el Casal Català, amb el Comitè Llibertat, qui avança la campanya a favor del retorn d'aquests companys quan el servei d'un president —Alvaré— al rei d'Espanya els forçava, contra la voluntat del poble argentí, i al Casal té lloc aquell gran acte de protesta, per la deportació de Macià i Gassol, en el qual van prendre part representants dels partits socialista i radical argentins, i d'institucions universitàries. I és al Casal on s'acullen de nou, en triomf i de l'acció judicial, i d'entusiasme popular Jornades evocadores del passat gloriós de la pàtria; Jornades gràvides de fe en un esdevenidor proper! La paraula emocionant de Ventura Gassol i el gest i la frase tallants, afirmativa i optimista sempre, de Francesc Macià projectaven una esgarifant patètica que perforava la pell i s'endinsava al cor dels catalans dalerosos, anhelants, de l'alberament anuntat. L'efort del Casal fou, aleshores, superior a les seves pròpies forces. Es féu un valent, i, passats aquells mesos d'entusiasme màxim, esdevingué una crisi general al país, l'entitat mare dels catalans, el Casal de tots, es ressentí de l'efort realitzat. I, encara, una crisi interna que s'implicà a patir una situació de caire econòmic insostenible. I fou precis canviar de casa. Un esforç dels incondicionals feu possible la realització. I es traslladà al carrer de Barilolet Milre, esperant que en una rescup que no vingui, l'entitat, socialment, davallava. La llista de socis minava. El Casal es consumia per mor, sobrot, d'una al·luació de bona part dels seus elements, entitats a redimir la casa del vell moment s'estendria la pròpia. S'arribà al capdavant. Però no creia que pogués superar-se la situació crítica. L'ideal, però, es mantenia ferm, invariable. Algú proposà una nova vida a l'entitat. Una vida que li permetria de cobrir amb escreix les despeses i encara més. Una vida, però, no gaire decorosa, però bé que la següent la majoria d'institucions d'exterior brillant. El Casal la refusà, aquesta vida fàcil. La indignació que produí una tal proposa-

essent la llar pàtria, l'entitat capdavantera i la mare generosa. La persistència de la lluita, però, a la pàtria, l'arribada ací de compatriotes escollits de l'estat de violència que allí es creà en els primers temps de la guerra; les repel·lides pressions de part d'entitats republicanes espanyoles; la política d'atracció iniciada prop del Casal per agents de l'Espanya oficial i la incomprensió de certs problemes polítics que l'actual guerra ha plantejat al nostre govern, tot plegat ha creat un estat confusional; que es manifesta en actituds ambigües, en actes completament equivocats que insinuen un canvi d'orientació en la manera d'ésser de la casa i una minva del seu esperit eminentment català, form, incommovible davant els esdeveniments polítics, socials o religiosos que a Catalunya s'han esdevingut any a any. Cris; passageres, creiem, que el Casal sabrà superar amb la força de l'ideal basat que sempre ha sustentat. Llibre de pressions alienes, interessades a canviar-li la fisonomia, i fidel a les essències immortals de la nostra terra, fidelitat que constitueix la millor execució de la nostra primera institució i és el seu més gran honor i la més gran riquesa que pugui ambicionar.

En síntesi, la història del Casal Català ha estat feta en les ratlles precedents. Parlar de la influència de la seva obra en l'actuació general dels catalans residents a Amèrica ens portaria massa lluny i requerriria un espai i un temps dels quals no disposem avui. Diguem, només, que la seva empremta és forta i que gaudeix d'un prestigi merescut i d'una aurèola fulgurant.

En aquest moment de transició, diríem, de fluctuació entre dos esperits completament antagònics, el troba el seu trentè aniversari. Trenta anys de vida honesta, generosa, ofrenada a la pàtria, a aquesta Catalunya estimada, cada dia més gran, cada dia més forta, però encara incompresa no solament pels nostres eternals enemics, ans també dels seus propis fills, adue de molts que creuen servir-la i estimar-la cedint a pressions estranyes i a insinucions anòmiques que desvirtuen el nostre caràcter i conspiren contra els nostres sentiments i els nostres ideals patriòtics. El Casal Català de Buenos Aires superarà la crisi que s'insinua i continuarà el seu camí gloriós de mantenedor de les més pures essències espirituals i patriòtiques dels catalans ací residents. d'acord amb l'article primer dels seus Estatuts, quan diu que "es considera una extensió social i espiritual de Catalunya en terra argentina" i que la seva finalitat més asseculada és "mantenir viu l'amor a Catalunya i treballar pel reconeixement de la seva personalitat nacional, o sigui per la seva completa independència". Aquest és el seu camí; aquest és el seu guiatge. El Casal serà el seu n'aparta. Si se n'allunya, deixarà d'existir, encara que el seu nom sobreviugui a l'esqueixada patriòtica.

LES CONVERSES DE LONDRES TENDEIXEN A BARRAR EL PAS DELS NAZIS AL DANUBI I A OBLIGAR LA RETIRADA DELS ITALIANS D'ESPANYA

LA GUERRA A TOTS ELS FRONTS

No solament resistim: ATAQUEM

Les nostres forces ataquen en el sector de Cati-Tirig i vencen la tenaç resistència enemiga

Els facciosos abandonen armes i material de guerra en aquest sector i al nord de Balaguer

ELS COMUNICATS OFICIALS

EXERCIT DE L'EST. — Al N.-E. de Tremp l'enemic ha atacat les nostres posicions d'Ortoneda, i ha estat totalment rebutjat. En un cop de mà realitzat per forces properes al N. de Balaguer s'ha causat als facciosos baixes vistes, i s'ha recollit material divers. Sense altra novetat, a destacar als diferents sectors d'aquest Exèrcit.

EXERCIT DE LLEVANT. — Forts atacs rebels contra les nostres posicions de l'est del Vèrtex Cabello (sector de la costa) han estat completament rebutjats, i l'enemic ha sofert durs castigs.

Al sector Cati-Tirig les nostres tropes ataquen per la zona de Piedra Seca, on vencen la tenaç resistència dels facciosos, que han deixat al nostre poder diverses metralladores, morters i altre material de guerra.

La pressió rebel per Abaduj i La Hoz, del sector d'Aguilar de la Alfambra, és continuada per les tropes lleials, que combaten amb elevat esperit.

ALTRES EXERCITS. — Sense notícies d'intèrès.

El pacte anglo-italià funciona a Palestina

La policia descobreix gran quantitat d'armes i municions

Les vagues de protesta continuen a tot el país

Jerusalem, 28. — Una quantitat important de municions ha estat descoberta a la població de Silath Ecu Ahar, de la regió de Djemim.

La policia s'ha incautat de 3.000 cartutxos i armes de recent importació. Es trobaven dipositades en quatre cases diferents, que han quedat segellades per l'autoritat i han estat detinguts vint-i-un veïns.

Han estat volades amb dinamita algunes cases.

S'han efectuat detencions en altres poblacions i existeix la impressió que la policia ha descobert un complot preparat contra notables del país i personalitats de tendència moderada.

— Fabra.

LA COMISSIO TECNICA HA ARRIBAT A JERUSALEM

Jerusalem, 28. — La Comissió Tècnica per a l'estudi de les modalitats d'aplicació de les recomanacions de la Comissió Reial, arriba ahir a la tarda a Jerusalem i es trasllada a la residència que li ha estat reservada. — Fabra.

ELS ARABS DE DAMASC ES DECLAREN EN VAGA PER SOLIDARITAT AMB ELS DE PALESTINA

Damasc, 28. — L'arribada a Palestina de la Comissió tècnica encarregada d'estudiar les modalitats d'aplicació de les recomanacions de la Comissió Reial, arriba ahir a la tarda a Jerusalem i es trasllada a la residència que li ha estat reservada. — Fabra.

A CAIFFA LA VAGA CONTINUA

Caiffa, 28. — Continua la vaga de protesta dels interims en camp de concentració, decretats contra elements arabs.

Han estat repartits uns fascicles incitant la població a mantenir la seva actitud. La policia ha detingut diverses dones per provocar incidents als carrers. — Fabra.

A ALEXANDRIA ELS ARABS PROTESTEN

Londres, 28. — Nombrosos grups arabs s'han manifestat als carrers d'Alexandria, contra el possible repartiment territorial de Palestina. — Fabra.

VALENCIA

CASTELLO TINDRA REFUGIS PER A TOTA LA POBLACIO QUE PODRIEN SERVIR DE FORTALESES

Castelló, 28. — Amb assistència de tots els alcaldes d'aquesta província i dels pobles de Terol anexionats a aquest Govern civil, s'ha celebrat aquest matí una magna assemblea al local del Consell Provincial, a la qual han concorregut també el Front Popular de Castelló i la província i representacions dels partits i organitzacions sindicals de la capital.

El governador ha pronunciat un vibrant discurs exhortant tots els pobles a complir les ordres del Govern en la incorporació dels reclutes cridats a files i dels voluntaris per a les brigades de fortificació.

Ha demanat a tots els alcaldes que segueixin la política d'unitat que aconsella el Govern i que tinguin mà dura per a castigar els sabotejadors i els enemics del règim.

El president del Front Popular de Castelló ha aconsellat als alcaldes que s'imposin en les directrius que marca el Front Popular nacional i ha societat la immediata construcció de refugis en tots els pobles, per a salvaguardar la població civil contra els bombardejos aeris, imitant Castelló que dintre de pocs dies tindrà recursos suficients per a resguardar tota la població civil i que servirien, si el cas arribés de fortaleces per a defensar la ciutat de les urpes de l'invasor.

Han fet ús de la paraula molts alcaldes que han promès portar a terme les normes exposades pel Govern i pel Front Popular.

Finalment s'ha acordat transmetre telegrams d'adhesió al general Miaja, al coronel cap de l'exèrcit de màjors, al cap del Govern i al ministre de l'Interior.

NOUS SABOTATGES

ELS ARABS DEL CAMP DE CONCENTRACIO D'ACRA HAN DEIXAT DE SEGUIR LA VAGA DE LA FAM

Jerusalem, 28. — En el transcurs de la jornada d'avui, primera de l'estada de la Comissió tècnica britànica que ve a estudiar la forma d'aplicar el repartiment de Palestina, s'han registrat diversos incidents en diferents punts del país.

Entre altres incidents s'assenyalen un tiroteig contra diversos establiments jueus, l'incendi d'un hangar, el trencament d'una línia telefònica i l'obstrucció d'una línia ferroviària en diversos punts del trajecte. No s'han registrat víctimes. A Jerusalem han estat detinguts 13 arabs sospitosos. Els arabs internats en el camp de concentració de Sant Joan d'Acre, han cessat la vaga de la fam que sostenien, per haver arribat a un extremat límit de debilitat. — Fabra.

EL PARLAMENT SIRI PROTESTA DEL REPARTIMENT DE PALESTINA

Damasc, 28. — El Parlament sirí ha aprovat per unanimitat una resolució protestant contra el repartiment de Palestina. — Fabra.

FINS LES CAMPANES HAN D'ESSER NAZIS

Manheim, 28. — Avui serà inaugurada a la catedral una nova campana amb la inscripció següent:

"Proclamo la gran proesa del Führer, alliberador millor de Renània." — Fabra.

EL REY DE SUECIA A BERLIN

Berlin, 28. — El rei de Suedia ha arribat a Berlín, procedent de França. Als mitjans sucs de Berlín es deia que el viatge és d'indole estricteament privada. — Fabra.

ELS PRESSUPOSTOS ALS COMUNS

"Els Govers de determinades potencies cometrien un profund error si complaven amb les nostres vacil·lacions"

declara Sir Archibald Sinclair

Londres, 28. — Serà discutit avui als Comuns el pressupost adoptat en principi ahir.

A ROMANIA

Codreanu no és diu Codreanu i ho és tot menys romanès

Bucarest, 28. — A l'objecte de posar fi a les polèmiques que es produïren entre els elements de la Guàrdia de Ferro i l'altre dels drets, el ministre de l'Interior ha fet pública la genealogia de Corneliu Codreanu, cap de la Guàrdia de Ferro i altres organitzacions, que aclareixen la seva situació civil. El pare de Codreanu s'anomenava Ion Zilinsqui; la seva mare Eliza Brauner. No fou fins el 1910 quan adoptaren nom romanès, fent-se anomenar Codreanu. El seu pare era d'origen eslavo-hongarès i la seva mare purament alemanya. En realitat l'avi de Codreanu s'anomenava Simeó Zilinsqui i era polonès, mentre que l'avia Agalga era natural de Hongria. Del costat matern, tots els ascendents foren d'origen alemany. — Fabra.

ELS CAPS DE L'ORGANITZACIO FEIXISTA CONFINATS EN RESIDENCIA FIXA

Bucarest, 28. — Més de 150 caps de la Guàrdia de Ferro, detinguts fa vuit dies, hauran de romandre per espai d'un any a la disposició del ministre de Justícia confinats en residència fixa.

En la llista publicada figuren persones de totes les categories socials: advocats, sacerdots, professors i oficials, aduana alguns actors. — Fabra.

LA PUBLICITAT

La situació diplomàtica

(Ve de la primera pàgina)

ma naval italià de 1938 preveu la construcció de dos cuirassats de 35.000 tones; 12 "esplorats" i un nombre considerable, però imprecís, de submarins.

"Abans de tres anys — diu Cavagnari — el nucli principal de la flota italiana estarà constituït, per consegüent, per quatre grans vaixells semblants, sòlids, ràpids, molt moderns i poderosament armats.

Per altra banda, l'any 1939, ja Marina italiana comptarà amb 106 submarins superiors a mil tones. A més, el dit programa preveu la construcció d'una vint submarins abans de dos anys.

Diuen MM. Daladier i Delbos:

"Un acord sobre problemes de vital importància". Entre els punts tractats hi ha les converses amb Itàlia i la retirada de combatents estrangers

Londres, 28. — En arribar a l'Ambaixada de França, després de les converses celebrades avui amb els ministres britànics, el senyor Daladier ha declarat als periodistes:

"Hem realitzat un acord que mal no s'havia obtingut sobre certs problemes d'interès vital."

Per la seva part, el senyor Bonnet ha declarat que en les converses d'avui s'havia tractat dels següents punts:

1. Les relacions d'Anglaterra i França amb Itàlia.
2. La qüestió del reconeixement de l'imperi italià en la pròxima sessió de la Societat de Nacions.
3. La retirada dels combatents estrangers que es troben a Espanya.
4. Aspectes tècnics i econòmics de la col·laboració franco-britànica en matèria de defensa nacional. — Fabra.

"L'INFAME REGATEIG DEL GOVERN BRITANIC AMB EL DICTADOR ITALIA..."

La Federació de Minaires anglesos treballa per a la República Espanyola

I DEMANA UNA REUNIO EXTRAORDINARIA DE SINDICATS DE LES TRADE UNIONS

Londres, 28. — La Conferència especial del Comitè Executiu de la Federació de Minaires ha decidit per unanimitat demanar al Congrés de les Trade Unions que convoqui una reunió extraordinària de representants de tots els sindicats afiliats a fi d'examinar els mitjans a aplicar susceptibles d'obligar el Govern britànic a modificar la seva política exterior, especialment en el que es refereix a la no intervenció. — Fabra.

Londres, 28. — L'acord de la Federació de Minaires, de demanar al Consell de les Trade Unions una reunió de representants de sindicats ha anat acompanyat d'una resolució en la qual la Conferència de Minaires recorda les incessants violacions efectuades contra l'acord de no intervenció per part d'Itàlia i Alemanya, i demana, "en nom de la llibertat, de la democràcia i de l'ordre internacional, que el Govern britànic abandoni la seva menyspreable política de no intervenció, tan desacreditada ja, i adopti immediatament mesures encaminades a tornar al Govern espanyol el dret a comprar armes per a defensar el seu poble contra la insurrecció i la invasió".

La resolució denuncia, a més, "l'infame regateig del Govern britànic amb el dictador italià, gràcies al qual continuen evitant-se als rebels espanyols, sense protestes ni dificultats, reforços en homes i en material, i gràcies al qual la retirada de les forces estrangeres que hi ha a Espanya és fàcilment ajornada fins a l'acabament del conflicte". — Fabra.

Una carta al President Roosevelt

LES MES ALTES PERSONALITATS DE LA CIENCIA NORDAMERICANA DEMANEN ARMES PER A ESPANYA

Washington, 28. — Un grup de personalitats membres de l'Acadèmia de Ciències, ha dirigit al President Roosevelt una carta, demanant que sigui aixecat l'embargament d'armes amb destinació a l'Espanya republicana.

Entre els signants apareixen els noms del doctor Harold Urey, Premi Nobel de Química, i Arthur Compton, Premi Nobel de Física.

Figuren en el document divuit signatures d'alt valor en el món científic. — Fabra.

UN LORD ANGLÉS PROPOSA UNA FORMULA PER EXPO-LIAR EL NEGUS I DEIXAR-LO CONTENT

Londres, 28. — El "Times" publica una carta de lord Lugard, antic governador de Nàssia, en la qual suggereix una fórmula per a resoldre d'una manera equitativa la qüestió d'Etiòpia, fórmula que considera acceptable per ambdues parts interessades.

Partint de la base que la situació crítica d'Abissínia significa per a Itàlia un enorme pressupost militar, Lugard considera que possiblement seria ben rebuda per Mussolini una proposició donant, un termini a les tropes italianes per la guerra. Si Mussolini obeeix al Negus un territori amb la concessió d'una autonomia, sota la sobirania d'Itàlia, aquest acceptaria sense dubte la tornada a Etiòpia en bé del seu poble, abandonant els seus títols i acceptant les condicions que el Consell de la Societat de les Nacions, amb assentiment d'Itàlia, podria recomanar.

El territori en qüestió podria ésser la província de Godjau, que el Nù separa gairebé enterament de la resta d'Etiòpia, prop del llac Tsana.

Lugard afegeix: "Havent-se signat el pacte anglo-italià, aquest gest de magnanimitat espontània per part d'Itàlia seria digne de la tradició romana". I acaba: "Ningú no podria fomentar d'una manera més sòlida l'amistat anglo-italiana i fer que fos sinònim dels sentiments d'hostilitat a Etiòpia".

FINLANDIA RECONEXEIX L'IMPERIO

Roma, 28. — El senyor Jolanti, ministre de Finlàndia en aquesta capital, ha visitat avui el senyor Bastianini, sots-secretari de Relacions Exteriors, al qual ha comunicat que el seu Govern considerava el seu mínim dret a Roma, acreditat prop del "rei d'Itàlia i emperador d'Etiòpia". Per consegüent, Finlàndia reconeix la conquesta italiana d'Etiòpia. — Fabra.

El 4 de maig

EL PROGRAMA DE LA CONFERENCIA DE LA PETITA ENTESA

Bucarest, 28. — El dia 4 de maig es reunirà la Conferència de la Petita Entesa, i aquesta és la seva primera reunió a partir del "Anschluss". Entre els punts a tractar figuren:

Primer. — Relacions amb Itàlia i liquidació de la qüestió d'Etiòpia per la Societat de les Nacions.

Demà, dissabte, serà avançada altres seixanta minuts l'hora oficial

La "Gaceta" d'ahir publica una disposició de la Presidència del Consell de Ministres ordenant que demà, a les onze de la nit, sigui avançada l'hora legal en 60 minuts sobre l'hora oficialment establerta, i quedarà, en conseqüència, un avens sobre l'hora solar de 120 minuts.

Segon. — Qüestió danubiana. Tercer. — Pressió alemanya sobre Txecoslovàquia. Quart. — Temptatives d'aproximació amb Hongria. — Fabra.

El viatge de Hitler a Itàlia

VEGETARIANISME O POR D'EMMETZINAMENT?

Berlin, 28. — Pel fet d'ésser Hitler vegetarian i consumir menjar lactiats, ha estat transmesa als organitzadors de la seva visita a Itàlia una nota de menús especials, amb el fi que no s'introduïx cap extorsió en el règim de vida seguit pel Führer durant els vuit dies de permanència en territori italià.

TOT I QUE HITLER PERSEGUEIX L'ESGLÉSIA, SEMBLA QUE AL PAPA LI AGRADARIA QUE LI DEMANÉS AUDIENCIA

Ciutat del Vaticà, 28. — La impressió dominant als cercles religiosos de Roma és que no hi haurà entrevista entre el Papa i Hitler amb motiu del viatge d'aquest a Itàlia. Efectivament, a la Secretaria d'Estat del Vaticà no s'ha rebut fins ara cap demanda relacionada amb una visita de Hitler a Pius XV.

Hitler és de confessió catòlica, i no ha incorregut mai en una condemna religiosa, i per altra banda, el Concordat existent entre el III Reich i el Vaticà continua en vigor. Per consegüent, malgrat que Hitler no practiqui la religió de què és membre, i que a Alemanya, sota el seu règim, es perseguix l'Església i el catolicisme, no és probable que el Papa s'hagués negat a concedir una audiència si aquesta li hagués estat demanada en temps oportú. Però només manquen pocs dies per a l'arribada de Hitler a Roma, i per consegüent, hom no creu que hi hagi prou temps per a preparar una eventual entrevista entre el Papa i el canceller alemany. — Fabra.

SUISSA NO ES RETIRA DE LA S. DE N.

Berna, 28. — Havent-se publicat informacions estrangeres que Suïssa hauria amenaçat amb retirar-se de la Societat de les Nacions, l'agència telegràfica suïssa A. T. S. comunica que en els mitjans competents es desmenteix rotundament aquesta fantasia. — Fabra.

Al Teatre Català de la Comèdia

A propòsit de la reposició de "Senyora àvia vol marit"

Acabem de trobar Pous i Pagès: — Què ens diu — li preguntem — de la reposició de la vostra obra "Senyora àvia vol marit"? Hi ha qui troba escandalosa una obra que sempre ha estat representada com d'amb modern, sigui ara trasplantada capriciosament a l'any 1860. Hi ha qui no considera una profanació que es permeti a la direcció del Teatre Català de la Comèdia, Corren, fins i tot, anàlisis malicioses. Vós que hi diu:

— Simplement, que aquesta trasposició és tot d'acord amb mi.

— Això ja canvia. I amb quin fi finalitat?

— Amb la de donar una certa varietat a la reposició; amb la de fer que l'obra, amb el vestuari d'època, pugui tenir més color, sigui més atractiva.

— I no creieu que això pugui perjudicar la intel·ligència del text? Què en resulti alguna contradicció entre l'ambient i el diàleg?

— No ho crec. D'aquesta obra l'interessant no ho són pas els detalls externs, sinó purament i simplement les reaccions psicològiques. Comèdia de caràcters, és l'ànima dels personatges el que interessa i no els vestits. No va lligada a cap moda del moment, i per això em sembla que és pel que pot durar i ésser representada amb vestits de diferents èpoques, sense que l'esperit de la comèdia se'n ressent.

Ara ho hem imaginat de situar-la a l'any seixanta, i m'penso que és un exercici. Si ho realitzem tal com hem quedat, ja veurem com l'escena farà bonic.

— Alguna presentació especial?

— Molt simple. Gairebé per decorat només com un fons llis, amb indicacions escenogràfiques molt sintètiques. Així només els personatges i els mobles prendran valor en la representació.

— Heu muntat l'obra vós mateix?

— No del tot. M'he limitat a apuntar la part de facilitar la tasca al director. Si l'ingrés dirigida jo l'hauria muntat tot de fora. En aquest aspecte m'ha semblat descobrir en l'obra unes grans possibilitats.

A POLONIA

El partit popularista prepara una nova vaga de camperols contra la política del Govern

Varsòvia, 28. — El partit popularista desplega actualment gran activitat entre els elements camperols, especialment a la regió de la Galícia oriental, on s'està preparant una nova vaga de camperols anàloga a la que es registrà el 15 al 20 d'agost de l'any passat, en la qual moriren més de cinquanta vagues, en les següents topades registrades entre ells i la força pública.

Com es recorda, la vaga de camperols de l'any passat fou d'una intensitat extraordinària. Els camperols, agrupats en nombrosos destacaments, presidits per sengles banderes roges, sortien de llurs pobles donant visques

EN ARRIBAR A JERUSALEM LA COMISSIO BRITANICA EN-CARREGADA DEL REPARTIMENT DE PALESTINA, S'HAN PRODUIT NOUS CONFLICTES ENTRE JUEUS I ARABS

DARRERA HORA

Les converses de Londres

La resistència republicana sembla que ha fet canviar els anglesos

El que es tracta en la primera reunió

Londres, 28. — Interrogats els ministres a la sortida de Downing Street, han declarat que no podien donar cap detall a la premsa perquè s'havien compromès a guardar el secret dels assumptes tractats. No obstant, Daladier ha destacat que el Govern anglès havia donat proves de gran comprensió, i que s'havia arribat a resultats de complet acord.

L'ordre de les converses celebrades aquest matí ha estat el següent: Itàlia en relació amb les negociacions angles i franceses; Societat de les Nacions i reconeixement de la conquesta d'Abissínia; Espanya i retirada dels combatents estrangers; defensa nacional i acord tècnic i econòmic entre els dos països.

Després s'examinarà la situació a l'Europa Central i especialment a Txecoslovàquia.

Una informació oficial de l'enviat especial de l'Agència Havas diu que les converses s'han desenvolupat sota l'ordre següent: "Exposició de Chambrlain sobre les negociacions amb Mussolini, condicions de l'acord i resultats que el Govern anglès espera per a l'evolució. Reconeixement de l'imperi de Mussolini."

"Lord Halifax informà els ministres francesos que farà una proposició al Consell de la Societat de Nacions per al que la Lliga deixi a cada un dels Estats membres en llibertat de decidir sobre el reconeixement. Lord Halifax espera arribar a aquest resultat, sigui amb la votació per unanimitat, sigui per la votació d'una recomanació per part del Consell. L'acord preveu, amb el reconeixement de la conquesta d'Abissínia, la retirada de les tropes italianes d'Espanya. I lord Halifax ha exposat aquests treballs al Comitè de No Intervenció."

El senyor Bonnet ha insistit en les condicions necessàries per a donar a la retirada dels combatents estrangers la màxima eficàcia, perquè sobre aquest punt es manifestarà l'exacte abast de les intencions italianes. També demostrarà el Govern de Roma les seves veritables intencions, segons la manera d'aplicar l'acord de 1936 relatiu als italians de Tunis i el respecte a la llibertat de comunicacions a la mar Roja."

L'enviat especial de "Paris-Sol" diu que França admetrà que siguin enviades a Espanya les comissions internacionals encarregades de fer el cens de combatents estrangers i que la retirada dels combatents s'efectui després del tancament de les fronteres sota un control internacional.

Respecte Txecoslovàquia, França declararà que respectarà els seus compromisos i les obligacions del pacte amb Praga."

L'enviat especial de "Ce-Sol" continua aquestes intencions. "Es parla — diu — d'un pla de resistència econòmica contra la marxa alemanya vers el Danubi. Els ministres francesos demanen que Anglaterra compri productes a Romania, Iugoslàvia, Hongria i Grècia, malgrat la resistència dels anglesos, els quals volen comprar als Danubis, segons l'acord d'Otava."

A propòsit d'Espanya, el senyor Daladier presentarà les dades de l'establiment d'Alemanya i Itàlia en posicions estratègiques i econòmiques espanyoles favorables. Els anglesos afegeixen l'enviat del periòdic — esperaven fa quinze dies poder convèncer

— Llavors, doncs, de no provar-ho. Però sempre s'ha representat en to de comèdia, no és així?

— Sí, sempre.

— Fins quan va ésser estrenada?

— Tant.

— I no va quedar satisfet d'aquelles primeres representacions?

— Sí, molt. Penseu que hi intervingen actors com Charles Capdevila, Domènec Aymerich, Bardem...

— I segons una crítica l'obra agrada molt.

— És la primera obra meua que va tenir de cop, un èxit franc. No em va esdevenir com, per exemple, a "L'endemà de bones", que a l'estrena passà desapercebuda i que no va ésser revalorada sinó amb el temps.

A veure, doncs, si ara repetiu l'èxit.

— Almenys — ens diu somrient — l'obra està en bones mans...

G.

França de seguir Anglaterra en la qüestió espanyola, però ara la seva posició és més dèbil com a conseqüència de la resistència dels republicans i de l'abandonament de l'ofensiva contra Catalunya per part dels facciosos.

— Ag. Espanya.

FRANÇA S'AVINDRIA A RESTABLIR EL CONTROL ALS PIRENEUS DURANT UN MES

Londres, 28. De l'enviat especial de l'Agència Havas. — Les entrevistes dels ministres francesos i anglesos han començat sota els més favorables augurs. Constitueixen, no solament, una manifestació de l'amistat franco-britànica, sinó que — celebrades en vigílies de la visita de Hitler a Roma — venen a proclamar oportunament la voluntat de les dues grans democràcies europees d'afirmar l'opinió en la fidelitat a un ideal comú que respecti la llibertat i la independència de les altres nacions.

Ja avui mateix, francesos i anglesos han polaritzat l'atenció en Itàlia i Espanya. Als ulls dels dirigents britànics, l'acord anglo-italià constitueix una important etapa en el camí de l'apagament general d'Europa, apagament que continua essent l'objectiu principal de la política anglesa.

L'acord franco-italià que es concertarà aviat serà el complement, necessari de l'acord anglo-italià.

Finalment, el reconeixement de l'actual estat de fet a Etiòpia per part de la Societat de les Nacions posarà terme definitivament a un conflicte que per massa temps ha vingut separant les potències signants de Stresa. Però és obvi que la "détente" no pugui ésser efectiva i duradora més que en el cas que Itàlia doni, per la seva banda, una prova del seu esperit de cooperació internacional, retornant les tropes que té a Espanya, cessant de contrariar l'acció de França a Tunis i reconvertint la indispensable llibertat de les comunicacions franceses a la Mediterrània i a la mar Roja.

Per a permetre l'execució del pla angles relatiu als voluntaris presents al Comitè de No Intervenció, el Govern francès accepta restablir el control internacional a la frontera pirenaica per una duració no inferior a un mes a partir de la data en què les comissions encarregades de vigilar la retirada dels combatents estrangers que hagin començat l'ur tasca en els dos camps adversos a Espanya.

Malgrat els elements de millora que es noten en la situació internacional, aquesta no ha perdut el caràcter de gravetat que presenta en el seu conjunt, per la qual cosa el Govern anglès, pensant en el pitjor dels casos, decidí estudiar juntament amb els ministres francesos, i especialment amb el senyor Daladier, que és responsable de la defensa nacional a França, els mitjans més eficaços per a defensar en comú els dos països contra tota agressió a terra, mar o aire. — Fabra.

El principi d'aquesta cooperació militar franco-britànica es veu confirmat i reforçat després de la denúncia unilateral per part d'Alemanya, del tractat de Locarno, i ningú no es pot sorprendre avui dia de veure posat en pràctica. Per altra part, ni Itàlia ni Alemanya, que eren cofirmants de Locarno, no podran deixar de veure en aquest acord un caràcter estrictament defensiu.

Per consegüent, per a evitar tota sorpresa, és convenient en temps de pau organitzar una cooperació tàctica dels exèrcits de l'Aire frances i angles en territori francès, a fi d'assegurar en la major proporció la defensa aèria d'Anglaterra. A aquest efecte, les consultes permanents entre tots dos Estats Majors tindran elevada importància, a més de la cooperació que s'estableix per als subministraments generals de materials i quèviens necessaris en temps de guerra, i que caldrà acumular en temps de pau.

Un altre aspecte d'aquesta estreta col·laboració el constitueix lògicament el compromís d'evitar que tots dos països es facin una competència inútil en el mercat mundial.

Tals són els problemes tractats avui. El resultat essencial d'aquesta primera jornada és innegablement la decisió presa i duta a la pràctica, d'establir una col·laboració militar.

Però si aquesta col·laboració pacífica entre tots dos grans països presenta la importància vital que ha posat de relleu el senyor Daladier, no deixa d'ésser menys cert que el Govern anglès s'esforçarà a continuar l'obra d'apagament europeu que inaugurà amb l'acord de Roma, representant Alemanya les converses que foren interrompudes a causa de l'anexió d'Austria.

DALADIER I BONNET, HOSTES DEL REI A WINDSOR CASTLE

Londres, 28. — Els senyors Daladier i Bonnet han arribat però després de les set de la tarda al castell de Windsor, on seran rebuts amb un banquet pel rei Jordi i la reina Isabel, i passaran la nit al castell.

En un altre colze següent els ministres francesos lord Halifax i la seva muller i l'ambaixador de França senyor Corbin. — Fabra.